

Anke ikke skulde reises imod mig har givet en Fremstilling af hvad der var foregaaet mellem Ministeren og det andet Thing har jeg hørt Stemmer sige: Sa det kjender vi jo meget godt. Utsammen. Smidbertid skal jeg tillade mig ganske i Korthed at omtale Forhandlingerne mellem det andet Thing og mig og Resultaterne af disse. Seg maa i det Hele taget her ligesom jeg har gjort det i det andet Thing, udtale min Anerkjendelse af den Maade, hvorpaa det andet Thing har behandlet Krigs- og Marineministerens Budgetforslag. Grede Medlemmer ville ved at sammenligne Lovforslaget, som det forelaa fra Regjeringen, med Lovforslaget, som det er vedtaget i det andet Thing ved Bde Behandling, se at det er ikke meget store Nedsættelser der have fundet Sted paa disse to militære Budgetter; jeg kan snarere sige at det er mindre Nedsættelser der have fundet Sted. For Marineministeriets Bedkommende se Tallene noget større ud, men Nedsættelserne ere ffete i fuld Overensstemmelse med Marineministeren. Jeg har saaledes efterat have forhandlet med Folkethinget og det Finantsudvalg, ikke havt noget Væsentligt at indvende mod at man nedsatte Bevillingen til Anstatter til det nye Skib med 80,000 Rd. Paa Krigsministeriets Budget har der ogsaa fundet nogle Nedsættelser Sted, og det Nedsættelser som jeg har modsat mig, men disse Nedsættelser ere i det Hele taget ikke betydelige. Sdet jeg paa sin Tid, den Beredvillighed, der har vist sig til at bevilge hvad jeg har forlangt, maa jeg dog udtale at det iøvrigt ikke er Mindet, end hvad jeg egentlig havde ventet, idet begge Budgetter vare affattede med den størst mulige Økonomi. Det havde været baade Krigs- og Marinebestyrelsens Opgave at søge at bringe disse to Budgetter i en saa nær Overensstemmelse som muligt med hvad der var bevilget for det indværende Finantsaar, og jeg kunde vente at det vilde blive vedtaget i det andet Thing, fordi jeg vidste at hos det overveieende Flertal ja, hos det langt overveieende Flertal paa Nigsdagen er den Ansættelse gjældende, at hvor tungt eller hvor lidet tungt man kan finde at Udgifterne til Forsvarsvæsenet hvile paa Landets Finantser, er man dog enig om,

at i dette Dicklik kan den ikke være Spørgsmaal om at gjøre nogen som helst Forandring i Ordningen af det betaaende Forsvarsvæsen eller Indskrænkning i de Bevillinger, som blive forlangte, men at man tværtimod roligt maa gaa den samme Vej, som man er gaaet i de senere Aar. Trods den Overensstemmelse, der saaledes i det Hele har været mellem Krigs- og Marineministeren og det andet Thing, er der ganske vist nogle Punkter, hvorom der har været en meget betydelig Meningsforskjel, og med Hensyn til hvilke jeg i høi Grad beklager at det ikke er lykkedes mig at faa det andet Thing til at gaa med Krigsministeren. Disse tre Punkter behøver jeg neppe at nævne, de ere: Forstærkningens Indfaldelse til Dvæse, Bevillingen til Munderingslagerens Vedligeholdelse og Bevillingen til Søfoternes Umrering. Forstærkningens Indfaldelse er i Hærløven, naar man vil holde sig til Ordene, ikke foreskrevet som Noget, der absolut skal ske. Forstærkningens Indfaldelse og Dvæse er ikke foreskrevet paa samme bindende Maade som Dvæserne ved Hærens andre Afdelinger, men det staar for mig, som utvivlsomt, at det har været Hærløvens Mening, at ogsaa denne Del af Forsvarsvæsenet skal indfalde, indvæses og prøves, og det er saaledes en Afgørelse for Krigsministeren, paa sit Budget at forlange en Bevilling, til at kunne foretage denne Indfaldelse. Seg har anset det for ligesaa fuldt at være min Afgørelse, efterat det første Gang var bleven negtet, atter at stille dette Forlangende op. Seg har i det andet Thing gjort udsærlig Rede for, hvorfor jeg satte megen Pris paa Forstærkningens Indfaldelse. Der var to Grunde, begge efter min Mening, omtrent lige vægtige. Den ene var den, at dette Mandskab, disse Afdelinger, som udgjøre en væsentlig Del af vort Forsvarsvæsen, fik Veltilgængelighed til at blive øvet, at Befalingsmænd og Mandskab kunde komme sammen, og lære hverandre at kjende, og forsaavidt der er foregaaet Forandringer i Baabnene og Greverreglementerne, at begge Parter og navnlig Mandslaget, kunde blive gjort bekendt dermed, saa godt som det var muligt i den korte Tid, der er givet. Min anden Grund var den, at Hærløven, skal retri-